

Sammen med denne Sag foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4181; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2775).

og

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervs-virksomhed m. v. i tysk Interesse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4181; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2775).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hjerminde): I Sommeren og Efteraaret 1945 gennemførtes paa Rigsdagen i Enighed mellem alle Partier en Straffelov af 1. Juni 1945 om Landsforræderi og anden landsskadelig Virksomhed, hvori der indeholdtes Bestemmelser, der blev lavet for at straffe de grovere Tilfælde af Værnemageri, og i Tilslutning hertil gennemførtes ligeledes i Enighed fra alle Sider den egentlige Værnemagerstraffelov af 28. August 1945, hvori man giver Reglerne for Behandlingen af de Personer og Firmaer, der paa utilbørlig Maade samarbejdede med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende. I Efteraaret 1945 blev der tillige givet to Love, Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning og Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af visse tyske Betalinger; begge Love havde deres Udgangspunkt i den Lov, der allerede 12. Juli i Fjor var gennemført som Nr. 330 om Revision af visse tyske Betalinger. Med denne Lovgivning tilsigtede man at opnaa en Tilbagebetaling eller en Avancebegrænsning for de Personer eller Firmaer, der, uden at man kunde betegne deres Forhold som utilbørligt, havde haft Fortjeneste hos den tyske Værnemagt, og det drejer sig, som det gentagne Gange er fremhævet under Behandlingen forrige Efteraar, ikke

om Personer, der skal straffes, men alene om Begrænsning af Avancen eller Tilbagebetaling af tysk Fortjeneste. Medens Rigsdagen ved den Revision af selve Straffeloven, der for nylig blev afsluttet, paa et enkelt Punkt ikke kunde opnaa Enighed, er man med de Ændringer, der herved forelægges det høje Ting, i Avancebegrænsningsloven, Tilbagebetalingsloven og Loven om Revision af visse tyske Betalinger naaet til et Resultat, der har samlet Tilslutning fra alle Partier, som har været repræsenteret i Udvalget, hvilket jeg hilser med stor Glæde. Der er baade med Hensyn til de straffetretlige og de økonomiske Sanktioner, der maatte gennemføres, lagt den største Vægt paa, at disse Love faar den særlige Autoritet, der knytter sig til en Lovgivning, som er gennemført med Tilslutning af alle Partier.

Jeg skal kort gøre Rede for de Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Handelsminister og tiltraadt af Udvalget. Til Avancebegrænsningsloven foreslaas bl. a. en Ændring af Lovens § 7, der giver Regler om den paagældende Persons eller Firmas Skattebetaling. Herefter vil det Tilbagebetalingsbeløb, der er fastsat i Henhold til Avancebegrænsningsloven efter § 7, 1ste Stykke, være at nedsætte med saa stor en Del af den tilbagebetalingspligtiges samlede Tilsvær i Indkomstskat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt kirkelige Afgifter for de Skatteaar, der svarer til de af Avancereguleringen omfattede Driftsaar, som efter Forholdet mellem den samlede skattepligtige ansatte Indkomst for de nævnte Skatteaar og det samlede Tilbagebetalingsbeløb falder paa sidstnævnte Beløb. Det saaledes nedsatte Tilbagebetalingsbeløb kan ikke fradrages ved Opgørelsen af den tilbagebetalingspligtiges skattepligtige Indkomst for det Aar, i hvilket Tilbagebetalingen finder Sted. Om Motiveringen herfor tillader jeg mig at henvise til Skattedepartementets Skrivelse, der er trykt i Betænkningen som Underbilag til Bilag 1. Tillige foreslaas en Tilføjelse til § 11, der omhandler Afviklingsregler og giver Revisionsudvalget en Bemyndigelse til at tillade, at et endeligt fastsat Tilbagebetalingsbeløb afvikles over en Periode af indtil 10 Aar, og det tilføjes, saafremt den af Udvalget foreslaaede Ændring vedtages her i Tinget, at Finansministeriet i disse Tilfælde skal træffe den nærmere Bestemmelse om Afviklingsperiodens Længde og Vilkaarene for Beløbets Betaling, hvilket er i Overensstemmelse med den almindelige Praksis, hvorefter Finansmini-